

Kārlis Vērđiņš – viens no spilgtākajiem un nozīmīgākajiem mūsdienu dzejniekiem, literatūrzinātnieks. Vairāku dzejas krājumu autors: „Ledlauži”, „Biezpiens ar krējumu”, „Es”, „Mēs”, „Pieaugušie”. Sarakstījis dzejas grāmatas bērniem: “Burtiņu zupa”, “Tētis”, “Dilles tante”, “Jandāliņš”. Absolvējis Kultūras akadēmiju, iegūdamas maģistra grādu kultūras teorijā. Latvijas Universitātē ieguvis filoloģijas doktora grādu. Vairāku nozīmīgu literāru apbalvojumu laureāts, tostarp – trīskārtējs Latvijas Literatūras gada balvas saņēmējs. Bijis literatūras žurnāla "Latvju Teksti" redaktors, sastādījis un rediģējis vairākus dzejas krājumus un pētījumus. Patlaban – pētnieks LU Literatūras, folkloras un mākslas institūtā. Dzeja tulkota vairākās pasaules valodās. Sadarbojies ar dažādiem latviešu komponistiem un mūziķiem - Ē. Ešenvaldu, A. Dzenīti, I. Busuli, K. Lāci grupu „Sigma”, rakstot libretus un dziesmu tekstus. Atdzejojis modernisma autoru dzeju, tulkojis arī Latvijas krievu autoru darbus. Studējis salīdzināmās literatūras programmā Vašingtona Universitātē Sentluisā. Dzejai raksturīgs ironisks skatījums par sociālām tēmām, kultūras un literatūras tradīcijām, tautas psiholoģijas portretēšana, kā arī labsirdīgs humors un cilvēkmīlestība.

Kārlis Vērđiņš dzimis Jelgavā. Vecāki skolotāji. Bērnībā, dzīvojot klusā privātmāju rajonā, novērtējis iespēju ieslēgties istabā un lasīt. Beidzis Jelgavas 4. vidusskolu. Jelgavu dēvē par savu pilsētu.

Aivars Eipurs (Eduards Aivars) - viens no savas paaudzes redzamākajiem dzejniekiem, kurš regulāri publicē savus darbus kopš 1985. gada. Pirmais dzejoļu krājums “Dejas” izdots 1991. gadā. Uz šo brīdi autoram iznākuši vairāk kā desmit dzejas krājumi. Eduarda Aivara dzeja antoloģijās un publikācijās atrodama 14 valodās. E. Aivara krājuma "Es pagāju" manuskripts 2001.gadā saņēmis Preses nama oriģinālliteratūras konkursa prēmiju, krājums 2002. gadā saņēmis arī Dzejas dienu balvu. Krājums "Sakvojāžs" tika nominēts Literatūras gada balvai, tas ieguva Ventpils starptautiskās rakstnieku un tulkotāju mājas balvu "Sudraba tintnīca". Dzejnieks ar savu postmoderno pieeju ietekmējis jaunākus dzejniekus. Vairāki Aivara dzejoļi izmantoti arī dziesmu tekstiem.

Dzejnieks strādājis dažādus darbus, tostarp, A.Brigaderes muzejā "Sprīdīši", laikrakstā "Pionieris" (vēlāk LaBA) par redaktora vietnieku, paralēli izdevis žurnālu jauniešiem "Parks" (1990–1992). izdevis jaunās literatūras žurnālu "Mute". Bijis laikraksta "Rīgas Balss" nodaļas redaktors.

Autors dzimis Saulkrastu pusē, Pabažu ciema „Ainavās”, skolojies Saldū un Limbažos. Vēlāk dzīvojis Rīgā un Jelgavā. Ar pārtraukumiem studējis Latvijas Universitātē, kuru pabeidzis Baltu filoloģijas nodaļā. Prot arī romāņu valodas. Strādājis Dabas un pieminekļu aizsardzības biedrībā, Annas Brigaderes muzejā Tērvetes „Sprīdīšos”. Guvis ievēribu ar savu darbu alkoholiķu rehabilitācijā Jelgavas psihoneiroloģiskajā slimnīcā „Ģintermuiža”. Ieguvis izglītību arī psihoterapijā. Kopš 2005. gada ir dzejas, vēlāk arī prozas konsultants Latvijas Rakstnieku savienības projekta „Literārā akadēmija” ietvaros. Strādā ar visu paaudžu autoriem. Darbojas Baltijas Asamblejas žūrijā, Dzejas dienu padomē, Valsts Kultūrkapitāla fonda ekspertu grupā. Raksta slejas par kultūras jautājumiem “Latvijas avīzē”.